

ὁ Μοζάρτης ἐπὶ μᾶλλον ἐκπληττόμενος....—'Αδιάφορον σοὶ εἶναι· θὰ ἐπιστρέψω μετὰ τέσσαρας ἐβδομάδας. Ὁ Μοζάρτης ἐστελεν ἀμέσως ὑπηρετὴν αὐτοῦ ἵνα τὸν υποχθόνιον τοῦτον ἄνθρωπον συνακολουθήσῃ καὶ μάθῃ ποῦ θὰ σταθῇ· ἀλλ' ὁ ὑπηρετὴς ὑπέστρεψεν εἰπὼν ὅτι ἔχασε τὰ ἴχνη του. Ὁ δυστυχὴς Μοζάρτης ἐβεβαίωθη τότε, ἔτι μᾶλλον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὃν, σταλὲν ἐκ τοῦ ἄνω κόσμου ἵνα τὸ πλησιάζον αὐτοῦ τέλος ἀναγγείλῃ. Εἰργάσθη λοιπὸν μετὰ σφοδρότερης ζέσεως ἐπὶ τοῦ ἐπικηδείου ψαλμοῦ, ὥνπερ ἐθεώρει ὡς τὸ μνημεῖον τὸ διαρκέστερον τῆς εὐφυΐας του. Φεῦ! Πολλάκις ἐργαζόμενος ἐλειποθύμησεν ὁδυνηρῶς τελευταῖον ἀποπεράτωσεν τὸ πόνημά του εἰς τὰς τέσσαρας ἐβδομάδας. Ὁ ἄγνωστος ἦλθε τότε, ἀλλ' ὁ

ν' αὐξήσῃ τὰ προσκόμματα, ἅτινα ἐτέρπετο ὑπερῆδων. Τὸν θράμβον ὀφείλει εἰς τὴν εὐφυΐαν του, τὸ θάρρος, τὴν ἐπιμονὴν καὶ πρὸ πάντων τὴν ἀκατάβλητον βούλησιν. Ἐγένετο ῥήτωρ, πρωθυπουργὸς καὶ κόμης ΒΗΚΟΝΣΦΗΛΑ, διότι ἠγείρετο πᾶσαν πρωΐαν τοῦτο θέλων. Τεκμήρια τῆς τοιαύτης θελήσεως καὶ πρόρρησιν οὕτως εἰπεῖν τῆς ἀπιστεύτου τύχης του εὐρίσκομεν πολλαχοῦ τῶν μυθιστορημάτων αὐτοῦ.

ΗΡΩΙΣΜΟΣ ΠΑΙΔΟΣ

ΜΕΤΑΞΥ Ἀγγλίας καὶ Ἰσπανίας ποτὲ ναυμαχίαι συχναὶ ἐγίνοντο καθ' ἃς οἱ Ἀγγλοὶ ἐξησκούντο εἰς τὴν θάλασσαν, μεγάλη δὲ ἐτηρεῖτο μεταξύ τῶν δύο

Ὁ Κόμης ΒΗΚΟΝΣΦΗΛΑ, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῇ ἐν Βερολίῳ Συνεδρίῳ.

Μοζάρτης δὲν ἔζη πλέον! Ἀπέθανεν ὁ μέγιστος μουσικὸς κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Ε. Α. Ρ.

ΒΗΚΟΝΣΦΗΛΑ

ΟΥΔΕΙΣ τῶν συγχρόνων ἀνῆλθεν ἐκ κατωτάτης εἰς περιωπὴν ὑψηλοτέραν τῆς τοῦ Βενιαμὶν δ' Ἰσραὴλ, ὑπερβᾶς τοσαύτας δυσχερείας καὶ περιπετείας σχεδὸν ἀπιστεύτους. Γεννηθεὶς ἐξ ἀσήμου γραφέως, Ἑβραίου τὴν καταγωγὴν, καὶ ὁ ἴδιος γενόμενος μυθογράφος καὶ ἐνίοτε ποιητὴς, διετήρησεν αὐταρέσκως ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, τῇ φυσιογνωμίᾳ καὶ αὐτῇ τῇ ὁπωσοῦν ἰδιοτροπίᾳ ἐνδυμασίᾳ τὰ ἴχνη τῆς ἐθνικότητος καὶ τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, ὥσπερ θέλων διὰ τούτων

ἐθνῶν ἀντιζηλία. Ὁ παῖς Παῦλος Μαρτίνος, υἱὸς ναύτου φονευθέντος ἐν μιᾷ τῶν τοιούτων συγκρούσεων, ἔζη ἐν τῷ χωρίῳ μετὰ τῆς γηραιᾶς μητρὸς αὐτοῦ, παῖς δὲ ὢν πολλὴν περὶ τὰ ναυτικὰ κλίσιν ἐδείκνυε. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἡ ἥδη ἀπολέσασα τὸν πατέρα, δὲν ἐπεθύμει ἵνα ἀπολέσῃ καὶ τὸν υἱόν, καὶ παντὶ σθένει προσεπάθει νὰ ἀποτρέπῃ αὐτὸν ἀπὸ τοιούτων διαθέσεων. Βλέπουσα αὐτὸν ἐπιδιδόμενον πολὺ εἰς λέμβους καὶ κωπηλασίᾳ ἀπεφάσισε ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς παραλίας εἰς μεσογειότερον μέρος τῆς χώρας· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὁ Παῦλος ἐντὸς τῶν κάδων ἐν οἷς ἡ μήτηρ του ἐπλυνε τὰ χόρτα ἅτινα ἀπετέλουν τὸ γεῦμα των, κατεσκεύαζε μικρὰ πλοῖα, μεθ' ὧν τῆς ἐξαρτήσεως αὐτῶν καὶ ἐτίθη ταῦτα ἐν αὐτοῖς, φουσὼν ζωηρῶς ὅπως κινῇ καὶ παράγῃ σάλον ἐν τῷ ὕδατι.

Μεθ' ὅλην ὅμως τῆς μητρὸς αὐτοῦ τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ὁ Παῦλος ἐγένετο ναύτης, διότι γνωσθέντος ὅτι ἡ Ἰσπανία παρασκευάζει μείζονα στόλον ἢ ἄλλοτε ποτε, πᾶσα ἀγγλικὴ καρδιά ἐξηγέρθη καὶ ὁ Παῦλος ἀκρατήτως καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἀνθισταμένης ἐσπευσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος. Πάντες ἐγίνωσκον ὅτι ἡ Ἰσπανία ἤρχετο διὰ

θᾶλει σὲ προστατεύσει» ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὅταν ὁ Παῦλος ἀνεχώρει.

Ὅταν ὁ στόλος τῶν Ἰσπανῶν ἐφάνη, ἐκάλυπτε τὴν θάλασσαν· ἀλλ' οἱ Ἀγγλοὶ προσέβαλον αὐτὸν καὶ πολλὰ ἐκ τῶν ἰσπανικῶν πλοίων ἐβυθίσθησαν.

«Κύτταξε ναύκληρε, τὸν Θρίαμβον, καταφέρεται πρὸς τοὺς ἐχθρούς», ἐφώναζεν ὁ Παῦλος, δεικνύων ἐν

Ὁ Πρίγκιψ ΒΙΣΜΑΡΚ

Ἀντιπρόσωπος τῆς Γερμανίας καὶ Πρόεδρος τοῦ ἐν Βερολίνῳ Συνεδρίου.

τοῦ ἰσχυροῦ τούτου στόλου ὃν ἀπεκάλεσε καὶ «Ἀήτητον στόλον» ἵνα καταβάλῃ τὴν θρησκείαν τῶν διαμαρτυρομένων καὶ νὰ παλινورθώσῃ τὴν ρωμαϊκὴν ἐκκλησίαν· ἐντεῦθεν ἡ βιαιότης καὶ ἡ ὁρμὴ τῶν ἀγγλων.

«Πηγαίνεις νὰ πολεμήσης διὰ θείαν ὑπόθεσιν» ὁ Θεὸς

τῶν μικροτέρων ἀγγλικῶν πλοίων οὐχὶ πολὺ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν. Διὰ τὴν ἐν θυμῷ παρετήρησιν, δὲν στρέφουσι τὸ πηδάλιον;

Ὁ γέρον ναύκληρος, ὅστις μὲ τὸ ξίφος εἰς τὴν χεῖρα κατέκοπτε τοὺς ἐχθροὺς οἵτινες ἤθελον τολμήσει νὰ πηδήσωσιν ἐντὸς τοῦ πλοίου, εὔπε «Δὲν στρέφουσι

τὸ πηδάλιον παιδίον μου διότι δὲν ἔμεινε κανεὶς ζῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἵνα πράξῃ τοῦτο. Ζῶντες Ἀγγλοι δὲν θά ἄφινον τὸν Θριάμβον νὰ πέσῃ εἰς βέβαιον κίνδυνον οἷος ὁ ἀπειλῶν αὐτόν. Οἱ Ἰσπανοὶ πύθηκοι θά τὸν πᾶρουν.

«Οὐχί, ἐκραξεν ὁ Παῦλος, θά υπάγω νὰ τὸν διευθύνω.»

«Βέβαια θά φονευθῇς, ἀλλὰ εἶσαι ἄξιον παιδίον», ἐβόησεν ὁ γηραιὸς ναύτης, ἀνατείνων τὴν φωνὴν ὑπεράνω τοῦ βόμβου τῶν τηλεβόλων.

Ὁ Παῦλος ἑτοιμος νὰ πηδήσῃ εἰς τὴν θάλασσαν εἶπε πρὸς αὐτόν «Θέλω ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν Θεόν. Γινώσκω ὅτι ἡ μήτηρ μου προσεύχεται δι' ἐμέ ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν.» Καὶ χωρὶς πλειότερα νὰ εἴπῃ βυθίζεται ἐν τοῖς κύμασι.

Καὶ ἕτερα βλήματα ἐν μέσῳ τῆς μάχης παρετήρουν τὸν πρὸς τὸν ἐχθρὸν κατάπλουν τοῦ Θριάμβου. Εἶχε τοσοῦτον σαρωθῇ ἀπὸ φονικῆς πυρὸς ἐκ διαφόρων ἰσπανικῶν πλοίων, ὥστε πᾶς τις ἐπὶ τοῦ πλοίου κατέστη ἀνίκανος. Ὁ ἄνεμος βραδέως μὲν ἀλλὰ βεβαίως ἔφερεν αὐτόν κατ' εὐθείαν εἰς τὸ μέσον τῆς γραμμῆς τῶν ἰσπανικῶν πλοίων. Οἱ Ἰσπανοὶ ναῦται κατεβέβηκον ἐκ τῆς θέας.

Αἰφνης στρέφεται κατὰ τοῦ ἀνέμου ἤρξατο ἀλλοιῶν τὸν δρόμον του καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἀγγλων. Ἐπευφημία ἐκ τῶν Ἀγγλων ἀνεπέμφθησαν. Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦ πηδαλίου νεαρὰ μορφή ἐφαίνετο ἰσταμένη ὀρθά καὶ σταθερά ἦτον ὁ Παῦλος. Οὐ μόνον διῆλθε τὴν θάλασσαν κολυμβητὴ ἐν μέσῳ ἐπιπλεόντων ναυαγίων, ἀλλ' ἀνερχίθη ἐπὶ τοῦ Θριάμβου διὰ κρεμαμένου σχοινίου. Δύο ἰσπανικὰ πλοῖα ἤρξαντο πάλιν χύνοντα θερμὸν πῦρ ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἀλλὰ τοῦτο βραδέως ἐχώρει, ἐν μέσῳ ζωηρῶν κραυγῶν ἐκ τῶν βρεττανικῶν πλοίων. Αἱ σφαῖραι ἵπταντο ἀγρίως περὶ τὸν Παῦλον, ἀλλ' ὑπ' οὐδεμιᾶς ἐβλήθη. Ἀσπάστως ἦν προσκολλημένος ἐπὶ τῆς θέσεώς του, διευθύνων τὸ πλοῖον ὅπου ἔδει. Νέον πλήρωμα ἐστάλη ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ Θριάμβος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μάχην, καλὴν παρέχον ὑπηρεσίαν.

Οἱ Ἀγγλοι ἐνίκησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ὁ ναύαρχος ἐκάλεσε τὸν Παῦλον εἰς τὸ πλοῖον του. Γενναῖον παιδίον», τῷ εἶπε «πῶς τὸ κατόρθωσες;»

Ὁ Παῦλος ἀπλῶς ἀπάντησε, «Ἡ μήτηρ μου μ' ἐβούθησε.»

«Πῶς;» ἠρώτησεν ἀπορῶν ὁ ναύαρχος. «Προσηύχeto δι' ἐμέ ἐν τῇ οἰκίᾳ μας.»

Ὁ ναύαρχος εἶπε «Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης θέλεις διακρίνεσαι ὡς ὁ παῖς ὅστις ἔσωσε τὸ πλοῖον.»

Οὕτως ἐκαλεῖτο ἑωσὺ ἡνδράθη, καὶ ἐγένετο πλοῖαρχος. Ἐβρόντισε νὰ παρέχῃ τὰ πρὸς ἀναπαυτικὴν ζωὴν μέσα εἰς τὴν μητέρα του, ἀλλ' αὕτη ἐστερεῖτο τῆς συντροφίας αὐτοῦ ἐν τῇ μονήρῃ καλύβῃ τῆς.

ΚΑΤ' αὐτὰς δίκην σπουδαία διεξήχθη ἐν Ὁδησσῷ. Ῥώσοι τινες ἐδικάστησαν ὡς ποιούντες συναθροίσεις καὶ διδάσκοντες διδασκαλίᾳ ἐναντία τῇ ὀρθοδόξῳ

ῥωσικῇ ἐκκλησίᾳ· οὗτοι καλοῦνται *stundisten*, σημαίνουσιν τῆς λέξεως «θηρσκευτικῶς ἀθροίζομένους.» Ὁ ἀριθμὸς τούτων εἶναι μέγιστος, τὰ δὲ ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικὰ αὐτῶν εἰσὶ ὅτι δὲν ποιοῦσι τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, δὲν ἔχουσιν εἰκόνας, αὐστηρῶς τηροῦσι τιμιότητα ἐν ταῖς συναλλαγαῖς αὐτῶν, δὲν πίνουσιν οἶνον, οὐδὲ καπνίζουσι, καὶ συναθροίζονται συχνάκις πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν Γραφῶν καὶ προσεύχονται. Εἰς ὑπεράσπισιν αὐτῶν, ὁ κορυφαῖος τοῦ χωρίου τοῦ Ὀπνόβο, Ῥατουσχύ τοῦνομα, εἶπεν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἐκύρωσε τὴν βιβλικὴν ἐταιρίαν καὶ ἐχορήγησεν αὐτῇ τὴν ἄδειαν νὰ πωλῇ ἱερὰς γραφάς. Πιθανῶς ἡ πρόθεσις αὐτοῦ ἦτον ὅπως ἡ Γραφή ἀναγινώσκηται καὶ ἐὰν ἀνεγινώσκετο οὔτε αὐτὸς οὔτε ἕτερος χριστιανὸς θά ἐθεώρει ἀξιωματικούς ἀνθρώπους ζῶντας κατὰ τὰ παραγγέλματα τῆς Γραφῆς. Ὅτι οἱ δεινότεροι αὐτῶν ἐχθροὶ ἠδύναντο νὰ εἴπωσιν κατ' αὐτῶν εἶναι ὅτι ἐπροσπάθουν πιστῶς ν' ἀποφύγῃσι ὅτι ἡ Γραφή ἀπαγορεύει καὶ νὰ πράττωσιν ὅτι αὕτη ἀπαιτεῖ, προσέθηκεν δὲ ὅτι αἱ καταδιώξεις καὶ ἐπανειλημμέγαι φυλακίσεις ἐπέσυρον τὴν δημοσίαν προσοχὴν εἰς τὰ αἰσθητά αὐτῶν καὶ ἤψυσαν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Τὸ ὀρκιστὸν δικαστήριον ἀπεσύρθη καὶ μετὰ πέντε λεπτά ἐπανῆλθε μὲ ὁμόθυμον ἀθωωτικὴν ἐτυμηγορίαν. Οἱ ὑπόδικοι ἀφέθησαν ἀμέσως ἐλεύθεροι. Ἐν ἄλλαις περιπτώσεσιν ἄνθρωποι ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν θά ἐστέλλοντο εἰς Σιβηρίαν. Ἡ ἱερὰ Γραφή ἐν Ῥωσίᾳ ἔχει μεγάλαν κυκλοφορίαν ἰδίᾳ μεταξὺ τοῦ στρατοῦ· ὁλόκληρος ὁ ῥωσικὸς στρατὸς εἶναι νῦν οἰονεὶ μία συναθροίσις πρὸς προσευχὴν ἐν παντὶ νοσοκομείῳ καὶ στρατῶν, οἱ στρατιῶται ἔχουσιν ἀνά χεῖρας ἱερὰς Γραφάς ἀξιωματικοὶ δὲ καὶ στρατιῶται ἀκροῶνται μετὰ προσοχῆς τὰς ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἢ τὴν δημοσίαν ὁδὸν ἀποτεινομένας πρὸς αὐτοὺς θρησκευτικὰς ὁμιλίας.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. Α'. — Η ΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

ΕΙΔΟΜΕΝ ὅτι ἡ μεγάλη ὑπεροχὴ τοῦ ἀνθρώπου ὑπὲρ τὰ λοιπὰ ζῶα εἶναι ὁ νοῦς αὐτοῦ. Ἰδῶμεν νῦν εἰς ποῖα ὁ νοῦς εἶναι ὡς τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς ποῖα διαφέρει.

Ἦδη εἵπομέν τινα περὶ τῆς σκέψεως τῶν ζῶων· τινα τούτων σκέπτονται ἱκανῶς· σκέπτονται περὶ ὧν βλέπουσι καὶ ἀκούουσι καὶ αἰσθάνονται ὡς ἡμεῖς.

Τὰ ζῶα εἰσὶν ὡς παῖδες ἐν τοῖς παιγνιδίοις αὐτῶν· τοῦτο παρατηροῦμεν ἐν τοῖς κυσὶ καὶ ταῖς γαλαῖς· τὸ αὐτὸ ὁμῶς εἶναι ἀληθές περὶ ἐτέρων ζῶων· πτηνὰ τινα εἶναι λίαν ζωηρά ἐν τοῖς παιγνιδίοις αὐτῶν καὶ τὰ ἐντομα ἐπίσης ἔχουσι τὰ παιγνιδία των.

Εἰσὶ τινα ζῶα τὰ ὅποια οὐδέποτε παίζουν. Αἱ σκέψεις των φαίνονται πάντοτε σοβαραί· οὐδέποτε